

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Folia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Orientul în flacări.

Din revista externă a țării noastre cetitorii vor fi în curent cu starea lucrurilor pe insula Creta.

Imperiul turcesc este în descompunere, marile puteri europene nu mai sunt în stare ca în mod măiestrit să mai susțină viața în acest corp, care cu pași repezi se apropie spre descompunere.

Susținerea imperiului turcesc se consideră de necesitate europeană nu pentru Sultan și familia lui, ci pentru echilibrul între puterile europene.

Dacă se afla și până acum o modalitate a împărțirii sferei de putere în orient, imperiul turcesc se împărțea încă acum sunt 20 de ani, când victorioasele armate rusesci înaintau spre Constantinopol, și când creștinii credeau, că ved arburată pe biserica sântei Sofii în loc de semilună, crucea semnul biruinței asupra păgânismului.

Intreg orientul ortodox a vărsat atunci sânge pentru eliberarea creștinilor de sub jugul musulman.

Mai întâiu s'a vărsat sângele sârbilor, și războiul s'a terminat cu aproape totala lor nimicire. A urmat apoi rescolă în Bulgaria.

Armatele rusesci înainteză spre Dunăre, trec pe teritoriul Bulgariei și se opresc în fața Plevnei, unde Osman cu inimă de leu le opune o astfel de rezistență, încât colosul dela Nord spre a salva onoarea armelor și viața soldaților ruși, reclamă intervenirea armatei române.

Și se desfășură o uimitoare priveliște în ochii bătrânei Europe. Următorii vitejilor din tabăra lui Ștefan cel mare, strănepoții vitejilor lui Mihaiu viteazul ca lei se aruncă asupra turcului păgân.

Europa stă uimită la vitejia armatei române, principe și armată în vitejie și conducere stau la înălțimea principilor și armatei din timpurile de glorie ale românilor. Una după alta fortărețele turcesci cad în mâinile românilor, și Osman pașa predă sabia în presăra țăilei de Sântul Andrei.

Turcia cu Rusia fac preliminarele de pace. Generalul Ignatiev dictază, Turcia se supune, și pacea dela San-Stefano provacă neliniște în concertul european.

Congresul dela Berlin modifică pacea dela San-Stefano, și Turcia continuă a rămâne ca măr de certy între popoarele europene.

Procesul intern de descompunere însă s'a continuat, acesta nu l'a putut împedeca congresul marilor puteri. Turcia nu a putut da popoarelor creștine garanța și posibilitatea unei dezvoltări morale, reformele promise și puse în vedere nu s'au putut delătura și revoluțiunile interne cu unele mici pauze au erupt aproape în fie-care an.

Turburările din insula Creta au împins guvernul Greciei la un pas rezolut, care a conturbat echilibrul chiar și în marele areopag european.

Războaiele și vărsările de sânge dintre creștini și turci au împins pe guvernul din Grecia la anectarea insulei Creta.

Deodată cu armata Greciei însă a pus piciorul pe acea nefericită insulă întreaga Europă, prin matrozii de pe corăbiile, cari stau gata și priveau cum se omorâ creștinii și păgânii. Pasul acesta al puterilor europene are să însemneze, că Europa nu voese să vadă pe Turcia încăerată în un războiu cu regatul Greciei.

Cine va ridica arma să gonască armata grecască de pe insula Creta?

Cine garantează, că Turcia se va învoi cu una cu două să cedeze acea insulă Greciei, Turcia care a mobilizat 80,000 de oameni, și care se pregătește a ataca pe Grecia din partea nordică?

Când arde casa vecinului, prima regulă de conservare proprie e, că se iau măsurile cuviincioase spre a împedeca lăptirea flăcărilor și a-mi apăra casa.

Este deci lucru natural, că România să se apere contra focului, și nu ne a surprins vestea, când am citit că un consiliu de miniștri sub presiunea regelui Carol, la care consiliu din partea opozițiunii a luat parte foștii miniștri Catargiu, ca cap al conserva-

torilor și Carp ca capul junimiștilor, a conclud mobilizarea corpurilor III și IV de armată.

Complicațiunea devine tot mai mare din cauza totalei demoralizări ce domnesce în imperiul turcesc, demoralizări, cari reclamă măsuri radicale de sanare.

Rivalitatea între marile puteri e deci din nou pusă la ordinea țăilei.

F vorba de existența Turciei, și întrebarea a două e: cine să poruncească în Constantinople?

Până acum la aparență puterile europene au lucrat în armonie și bună înțelegere.

Cine garantează însă, că acesta bună înțelegere va fi de lungă durată.

O telegramă a împărătesei văduve din Russia vestesce regelui din Athena simpatia curții din Petropolea. Cine scie de ce natură sunt acele simpatii?

Revista externă.

Scirile, că atât marile puteri, cât și Grecii au ocupat insula Creta, se adevăresc.

Grecii au debarcat sub comanda colonelului ministru de răzbel Vasos, Dumineca trecută după amiaza, er' marile puteri în ziua următoare.

Trimiterea de trupe la Creta din partea Greciei continuă, marile puteri se fac a protesta, dar' până acum n'au făcut nimic pentru de a scote afară pe Greci, ori pentru de a-i reconduce chiar la Pirău, două-cum i-au fost amenințat.

Acum se pune întrebarea: Cine e stăpân în Creta? Sultanul? Marile puteri europene? șese la număr, ori Grecii? Da-o — vor înapoi Sultanului? Tine-o — vor pentru sine, până ore când, ori pentru totdeauna? Face-vor din ea un stat independent? ori anexa-o — vor la Grecia?

Tot atâtea întrebări la care încă nu se poate răspunde pozitiv.

Dacă ar fi să țină cont numai de interesele populațiunii creștine din țară, atunci răspunsul ar fi ușor și hotărât, ca adevărată Creta să se anexeze la Grecia.

Dar' aci vin și alte interese, europene, de cari deocamdată va trebui să se țină cont pentru-ca pacea Europeană să nu fie conturbată.

Având în vedere aceste interese, nu rămâne altceva de făcut, decât ca reformele promise de Pörtă să fie introduse și efectuate sub controla și cu conlucrarea marilor puteri.

Pörtă s'a dovedit, că aceste reforme numai de sine, ori nu voese, ori nu le pôte executa, neavând nici autoritate, nici putere de ajuns spre acest scop.

Acăsta ar fi soluțiunea cea mai favorabilă pentru imperiul turcesc.

Considerând însă spiritul și dispozițiunea populațiunii din țară, acăsta măsură tot n'ar fi stătătoare, ci numai o punte prin care Cretenii vor cerca din nou a se uni cu Grecia.

Și la urma urmelor, suntem aplicați a crede, că tot la acăsta va ajunge lucrul.

Acesta e spiritul timpului present, spiritul de naționalitate foarte dezvoltat, de care adă ori mâne tot va trebui să se țină cont pretutindenea.

După scirile mai nouă atât Grecia cât și Turcia își pune pe picior armatele de pe uscat la hotarele Tessaliei.

Nicolau, moștenitorul de Tron grecesc, a și plecat spre Tessalia spre a întâmpina pe turci la cas de invasiune în Grecia din acăsta parte.

Cu toate aceste până acum nu s'a făcut din partea nici uneia vre-o declarație formală de războiu, nici din partea Greciei, nici din partea Turciei. Se vede, că totă acțiunea are de scop mai mult de a pacifica spiritele agitate din imperiul turcesc, ca astfel să se pôtă introduce reformele necesare pentru a mai prelungi până ore-când frul vieții acestui imperiu atât de decăzut în toate privințele.

Pot să fie la mijloc și alte interese generale europene ori particulare din partea unor state îndreptate în contra imperiului turcesc, dar' acele se țin deocamdată la dosare până la alte timpuri mai bune pentru cei-ce le urmăresc. Și semne palpabile și sunt despre existența astorfel de interese.

Se vorbesce despre o demonstrațiune maritimă a marilor puteri în-

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

Punctele

explicațiunii *Decretului de toleranță din 22 Maiu 1782 emanate din ținerea comisiunilor din 14 Iuliu 1782 la patentatele Nr. 352 a Protocolelor inserțelor în tenoarea comisiunii Nr. 530 se publică de nou.*

1. Nu este permis nimănui a trece dela religia catolică, decât aceuia, care s'a supus unei instrucțiuni de 6 săptămâni în casa religioasă și pe lângă aceea se pôte legitima cu testimoniu legitim.

2. Să se interdică sub cea mai strictă observare preoților acatolici a primi pe cineva între credincioșii săi fără legitima premergere, cu atât mai puțin să cuteze a administra cuminecătura cuiva de religie catolică.

3. Preoții uniți, cari trec la schismă, să se instrueze la Blaș pentru instrucțiune, poporul însă să se instrueze cu blândețe în loc.

4. In contra acelora, cari ar trece dela religie catolică numai din petulanță sau numai ca să încunjure cenzura, în acel cas se demandă a se observa Aprob. Consist. partea I. titlul 5.

5. Copii catolicilor trecuți, născuți înainte de trecere, până când se află în anii discrețiunii, să se crească în religie catolică.

6. In contra seducătorilor să se investigateze din cas în cas, să se scriască chiar dela aceia, cari au trecut și sub pedepsa responsabilității se demandă a se procede conform rigorei legilor.

Aceste puncte să se păzescă în viitoriu și să se publice în tot locul în trebi religioase pentru încunjurarea unor explicațiuni stângace.

Nr. 1680, 6 Aprilie, 1780.

Ordinațiuni bisericesci

după protocolul ordinațiunilor aflat în arhivul parochial din Orăștie.

Cu milostivire arată înălțatul crăescul gubernium, precum a sa preasfințită chesaro-crăescă și apostolicăscă mărire prin milostivul său decretum care a eșit la 11 Martie anul curgătoriu cu milostivire bine i-a plăcut a porunci, ca toți preoții să facă protocolum în care să serie toate poruncile împărătesci și guvernialcesci.

Nr. 4679, 26 Septembrie, A. 1780.

Cu milostivire poruncesce înălțatul crăesc guvern, că de acum înainte care oameni să judecă să nu se mai globescă cu bani, ci după vină se vor canonici cu bătae.

Nr. 4857, 14 Septembrie, A. 1780.

Cu milostivire arată înălțatul crăesc gubernium precum a sa preasfințită chesaro-crăescă și apostolicăscă mărire prin milostivire bine i-a plăcut a porunci, ca preoții neuniți să nu îndrănescă a cununa oameni de două legi.

Și noi tare vă poruncim să nu cutezați a cununa oameni de două legi nici din alte parochii.

S'au dat în Sibiu, 10 Novembre 1780.

Ioan Popovici,
vicariș neuniților.

Nr. 6371. 7 Decembre, A. 1780.

Cu milostivire arată înălțatul crăescul gubernium precum a sa preasfințită chesaro-crăescă și apostolicăscă mărire prin milostivul său decretum care au eșit la 16 Novembre anul curgătoriu cu milostivire bine i-a plăcut a porunci, ca preoții neuniți să nu cuteze a boteza copii de legea papistăscă sau unită.

Și noi cu tărie vă poruncim să nu botezați copii de alte legi, fiește-care om să boteze la popa de legea sa.

S'au dat în Hondol, 30 Decembre, A. 1780.

Ioan Popovici,
vicariș neuniților.

(Va urma.)

dreptată contra Greciei. Cu toate acestea toate se poartă cu foarte multă cruțare față de ea.

Starea lucrului e, că toate puterile se pregătesc de răzbel, unele mai mult altele mai puțin, după-cum sunt de interesate. Au început cu pregătirile pe mare, er' acum au început cu pregătirile și pe uscat.

E temere, că întreg imperiul turcesc în curând va deveni în flacări și puterile se pregătesc spre a-le stinge.

Cu totă ținuta hostilă a marilor puteri oficiose față de Grecia, simpatia putem dice, a tuturor popoarelor, mai cu seamă a celor mici și apăsate, mereu crește și se manifestă.

Și suntem aplicați a crede, că mai iute ori mai târziu și oficioșii vor trebui să sină cont de această simpatie, dacă nu vor voi să se pună în conflict cu propriile lor popore și să se aprindă și ei paie în cap, întocmai cum și-a aprins Sultanul și guvernul turcesc față de popoarele apăsate din acest imperiu.

Totă starea lucrurilor din imperiul turcesc se prezintă ca nodul gordian, care e temere că numai cu sabia se va pute deslega.

Asociațiunea

Este știut că pe 10 Martiu este convocată aici la Sibiu o adunare extraordinară a „Asociațiunii” din incidentul modificării titlului ei, pretinsă din partea regimului sub cuvânt, că acela n'ar mai corespunde stărilor actuale de drept public al Ungariei.

Comitetul „Asociațiunii” de aproape doi ani de zile este în corespondență cu guvernul în chestiunea modificării statutelor inițiată de guvern.

Correspondența nu s'a publicat nici chiar în „Transilvania” organul Asociațiunii, verosimil din motive binecuvântate, s'a raportat însă la adunarea generală din anul trecut, ținută în Lugos, și actele au stat la dispozițiunea publicului, er' adunarea generală a luat spre scire raportul comitetului și prin asta implicite a aprobat toți pașii făcuți de el până atunci.

Scim pozitiv, că comitetul a făcut un raport amănunțit către adunarea gen. din 10 Martiu, în care descrie exact întreaga luptă ce o-a purtat cu guvernul, dela sulevarea chestiunii până în momentul când a decis convocarea adunării generale extraordinare.

O scim acesta pentru-că am vădut raportul tipărit în tipografia în care se tipărește și diarul nostru și scim și aceea, că acel raport se va espedia cel mult la 1 Martie în „Transilvania Nr. 2 pro Martie la toți membrii Asociațiunii.

Atât diaristica noastră, cât și membrii Asociațiunii vor avea deci ocaziune

și timp suficient ca până la adunarea generală să studieze cauza și să-și formeze părerea asupra ei.

Dacă comitetul, care cunoște toate fazele și pponderositatea cauzei, a aflat cu cale, ca să nu comunice stadiul ei cu diaristica decât în modul prescripș prin statutele existente și prin conclusele adunărilor generale, adică: prin publicarea raportului cel puțin cu 8 zile înainte de adunarea generală, noi credem, că se cuvine ca diaristica noastră să respecte intențiunile comitetului, lăsând întreagă răspunderea în sarcina lui.

„Gazeta Transilvaniei” totuși, deși vede că diarele locale nu desbat chestiunea, deja în al doilea articol se ocupă de ea.

Din parte-ne observăm numai atât, că titlul care-l recomandă guvernul în locul celui actual nu este singur cel prezentat de „Gaz. Trans.” ci este: „Asociațiunea literară și culturală a românilor din Ungaria”, s'eu: „Asociațiunea literară și culturală a cetățenilor de naționalitate română din Ungaria”.

Din România.

Er se vorbește de criza ministerială în cabinetul României. Neînțelegerile dintre aderenții actualului ministru-președinte Aurelian și dintre aderenții fostului ministru președinte Sturdza, care e totodată și șeful partidului liberal dela putere, încă nu sunt aplanate.

Sturdziștii nu se pot împăca cu gândul, că șeful nu lor stă în fruntea guvernului, ba nici parte nu face din acesta. Mai cu seamă nu se pot împăca cu gândul acum, când România se află în fața evenimentelor din Orient atât de încurcate.

Se asigură, că sturdziștii impun șefului lor să nu intre în cabinetul Aurelian, ci se ceară președinția consiliului.

Pe de altă parte dl V. Lascar a rugat pe dl Ferekide să primescă portofoliul de externe.

Dacă dl Stoicescu nu-și va retrage demisiunea și dnii Sturdza și Ferekide vor persista în propusul lor, criza cu greu se va pute evita. Se vorbește și aceea, că consiliul de ministri a hotărât, ca să intervină la regele pentru aplanarea diferendului dintre guvern și sturdziști.

În fața evenimentelor din Orient se fac pregătiri de război și în România.

Din parochii.

Călătoriul, ce prin lunile Iuliu și August, și face voiajul său spre „Borszék”, după-ce trece de câmpiile comunei mari românesce Deva, drumul l'duce, l'bagă în crerii munților Nord-Ostici.

Rostosnea-Poleț este numele unei comune bisericești, cu o populațiune de circa 15 mii suflete gr. orientale, — pe un teritor de vr'o 16 kmetri, în lungime, de ambele laturi ale Mureșului, care popor și jălește pe neuitatul său preot Zaharia Mateiu, răposat în sârbătorile Nascerei Mântuitorului, — în etate abia de 42 ani.

Jelesc dice acest popor, din tot sufletul pe prea bunul, prea blândul, și prea demnul său părinte. Căci în adevăr, dacă cândva s'a adevărit, cumcă: ce e mai demn, mai iubitor, decât neia bunul Dumneșeu, atunci nici că s'a putut orecând mai învederat dovedi acesta.

Model în virtuți creștinesci; model în calitățile recerute unui adevărat păstor sufletesc; model în parsimonie; model în modul de a trăi cu toții în armonie; dar' mai presus de toate, model în iubire de știință și lectură, carea i-a ușurat viețuirea în aceste locuri lipsite de conveniri cu oameni asemenea șiesi: a fost reposatul și de toți regretatul părinte Zaharia.

Și pe lângă toate acestea, fără a fi fost mestecat în lucruri lumesci, speculațiuni etc. a lăsat singur din parsimonia s'a, obiditei soții și celor două dragălașe orfane, o avere de câte-va mii floreni. Neconsalabila domnă preutesă însă putea avea cea mai mare consolățiune în aceea, că a fost cândva soția unuia dintre cei mai demni preoți ai Archidiecesei.

Poporul însă greu cred că va mai avea vr'odată un Zacharia Mateiu. La parochia ne vom afla noi concurenții, nu i'vor bă, dar' întru toate cele bune pe regretatul nu'l vor putea imita ușor.

Eșind călătorul dintre munți și dând de loc mai deschis, unde i-se întâlășază ochilor șesul Giurgiului, se află marea comună română: Toplita, cu circa 3000 suflete.

Acastă comună iarăși numai de câteva săptămâni a petrecut la gr'opă pe octogenara matronă preotăsa Anastasia Popescu, carea a crescut și a lăsat omenimei mai mulți demni bărbai, și cari fac fală națiunei lor: preoți, amployați civili, soldați superiori, amployați superiori de postă etc. Așa că la jalnică înmormântare, dacă nu aș fi fost de 52 ani, cu fantasia tocită, aș fi stat să fac pe poetul, venindu-mi în memorie cântarea dela adormirea Maicei Domnului: „Apostoli dela margini” etc.

De notat e în Toplita rom. și biserica gr. ort., carea peste un an va fi decorea tuturor bisericilor din patriă.

O adevărată catedrală, carea dacă s'a și început înainte de asta cu circa 25 ani, și a costat sume fabuloșe, — acum ne va facilita ocaziunea, de e vede și pe aceste locuri pe Inalt Prea Sântia Sa Domnul Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul.

În alte privințe Toplita rom. încă poate servi ca exemplu și altor comune învecinate, dacă bunul Dumneșeu se va îndura să mai lungescă încă mulți ani viața demnului preot George Popescu, carea a postpus și postpune binele familiei sale, binelui comun.

Tot așa de tare stălp are biserica și națiunea în tinerul și vigorosul preot George

Maier, carele pe lângă cunoscințele moderne, necesare astăzi unui preot, mai are și sprijinul stărei sale materiale favorabile; asemenea și în caracterul său de fer, opunându-se atacurilor străine până la temeritate.

Dacă acest bărbat va rămânea până la finea vieții sale tenace în caracterul său; dacă, dic, egoismul și materialismul nu'l vor abate de pe calea apucată, precum se întâmplă cu mulți preoți, dintr'altel destul de capacitați, — atuncea va trebui privit de o stâncă de granit în mijlocul valurilor mării spumegânde.

Între cele două comune bisericesci Polet-Rostosnea și Toplita română, se află Meșterhaza, una dintre cele mai bune parochii din Archidieceșă. — Bună, pentru că comitetul parochial, în v'era trecută, când cu rapoartele despre venitele preoțesci, cam fugitiv numai a arătat, în unire cu părintele Alexandru Nicolescu, un venit anual de 1227 fl.

E bună Meșterhaza și în ceea ce privește poporul, ceace se poate vedea din cele următoare Odore bisericesci, cădelnițe de argint, prapore, vestimente preoțesci etc. atâtea s'a cumpărat de creștini singuratici de puțin timp numai, încât acum sunt chiar superflue.

Dacă li s'a arătat creștinilor cam indisect, că are biserică de toate cele tot nouă și încă peste trebuință, bieții oameni, în zelul lor nemărginit, au început a alerga la preoți și parochii străine cu darul lor.

Unul anume: Petru Cador, a trimis 2 rënduri de vestimente preoțesci, în v'era acesta, la preoți străini, — în valoare de 100 fl. Altul Vasile Ujica alt rënd în valoare de 65 fl. Acuma se pregătește un al treilea cu al 4-lea rënd de vestimente preoțesci a le trimite la străini, în un an. Aceste precum și alte nenumărate exemple aș putea aduce spre dovedirea bunătății poporului și stărei lui materiale relativ foarte favorabile. Nu neg, pot să fie acestea rezultatul unei păstoriri bune; numai cât aș crede, după modesta mea părere, că nu ar fi rău dacă, conform legii naturei, pe basa căreia stupul când vor albinele să roiască, și proprietariului nu-i convine, să atace, să taie din fagur, ca să aibă de lucru acasă albinele.

Nu-i vorbă am făcut și noi, înainte de asta cu vr'o 3 ani cererile necesare, pentru promisiunea de a putea vinde lemnele din pădurea bisericească de 100 jug. spre acoperirea speșelor necesare la zidirea unei nouă biserici și corespunzătoare numărului poporului.

Când se va edifica noua biserică nu știu, — știu atâtea, că lipsa e de tot mare, căci bieții mei copilași de sc'olă, duc gr'oză ghioldurilor, ce primesc din partea semidocților de cantori și îmbulzeala abia suferibilă în biserică.

Tot așa e și sc'ola, veche, putredă, imprevăzută în imediată apropiere de edificii necorespunzătoare cu o sc'olă, fără loc de recreațiune în timpul dintre ore cel puțin etc. — Așa, că acum, după ce a trecut prin pericolul de a fi închisă din partea statului, din lipsă de învățător calificat, domnul inspector reg. de sc'ole, la totă ocaziunea mă

Diaryl unui copil drăcos.

Tradusă de Giulio.
(Urmare.)

Domnul Wilkins veni la 4 ore înaintea casei cu o caretă nouă cu două r'ote și un cal negru înhamat cu frêne aurite. Eu ste-team în colțul celalalt al casei la pândă și cât ce intră pe o minută în curte pentru a-i avisa că-i aici, sărli în caretă și mă vîrli sub jilt, (fiind-că n'avea șirigla ca trăsura lui Hanzi) și slobođli coperta de piele, așa că nu mă puteau vedea.

Genunchi-mi erau de tot strîmtorați. Mă ghemuii așa cum putui și tăcui ca mort, când se suiră în trăsura. El apucă frênele și pe-aci și-e calea.

Calul sbura într'una și eram p'ote 8 mile departe de oraș. Îmi părea grozav de rău, că venisem cu ei, pentru că mă obosisem ca un câne așa strîmtorat în lada cea îngustă. Ah, cum mă dureau toate!

Spre apus de s'ore, când se mai răcorise aerul, nu mai fugea calul așa iute, ci mergea așa de n'cet, de credeam că mi-o da sufletul în îngusta ladă.

Aveam din întemplantare nește pachete cu rachete și câteva lemnuse în busunar, dar

deore-ce voiam să aud ce vorbește ei, nu le dădai atunci încă foc. Așa eram de obosit încât nici că mă mai gândeam de sunt ochii egali său nu.

„Scumpa și er scumpa mea Elsbett!” dîse el, ca și cum ea ar fi fost un babi de câteva luni.

Sora mea nu dîse nimic.

„Dor' nu ești sup'erată pe mine?”

Ca și cum ar fi dîs ceva, de ce s'ar pute sup'era. Eu cred, că în gândul lui își va fi închipuit, că la așa o fată b'etrână nu-i va conveni să fie tractată ca un băiat mic. Și după aceea îi spuse o mulțime de lucruri dulci, ca și când ea ar fi o confetarie — așa ceva n'am mai audît! Eu mă gândeam: „Domnule Wilkins, dacă și-ar fi sgătăit ea și urechile d-tale, ca p'ale mele, nu i-ai mai dice porumbiță său inger”. Fetele acestea, cari își bușesc și inghioldesc frățiorii cei mici, nu se sup'era pe băieții cei mari, de ar face ori-ce, asta am observat-o eu, dar în aceeași vreme mă gândeam, că mai bine se nu-i spun nimica lasă s'o aibă, dacă vrea să treacă de un nebun mare.

„Lipsănia merge acum bine”, dîse el după-ce-i dîsesse deja de o dușină de ori: inger, „și cred că am pute risca s'erbarea cununiei așa către Crăciun”.

După aceea, una său două minute, nu mai dîseră nimic și audîi ceva scârțăit. Se p'ote c'a fost r'ota. Eu cred că aceea a fost. Genunchii mă dureau atât de tare, că nu pot spune cu siguranță. Îmi era atât de frig și eram tare flămînd și c'otele îmi erau atât de strivite și tescuite, încât îmi veni gândul de a spăria pe domnul Wilkins, ca să sară jos din trăsura.

„Trebuie să fie ceva sub jilt”, dîse Elsbett”.

„O maică prea curată! O, Carl, de bună-semă va fi un câne!”

„Nu-ți fie t'émă”, dîse el, „cu vieța mea vreau să vă a.... Vai! vai! ce să fie asta?”

„Oh, oprește calul! Las' să mă dau jos!” strigă Elsbett.

„Lăsați să ved, ce-i”, dîse domnul Wilkins. El pică sub jilt. Cu mâna îmi atinse p'urul. Eu îl mușcai puțin de mână, ca să credă că-i un câne.

„E un câne!” strigă el, „un câne turbat! M'a mușcat! Ah, că voi turba!”

Și cu acestea sărli din trăsura lăsând pe sora mea singură. (De aici se p'ote vedea cât de dragă o avé.)

„Timpul a sosit”, mă gândii eu, „de a face puțină glumă”. El nu se va mai urca în trăsura. Las' să fugă calul cu mine și Elsbett și după aceea voi eși din ascunzătoare și-l voi opri”.

M'apucai deci de lucru, aprinsei cu un lemnus racheta și o aruncai între picioarele calului. El se sperie și o luă la gonă, ca dracu. Așa o rachetă, nu s'a mai vădut — pș-ș-ș-ș crerrr — crach! — bum! bum!

Elsbett țipa, domnul Wilkins se v'eta, calul fugea în cel mai mare galop — așa ceva nu s'a mai vădut pe lume! Eu eram grozav de înspăimîntat. Mă târli din ascunzătoare și voiam să apuc frênele, dar căduseră sub picioarele calului și era deja așa de întunerec ca ciaoanul. Nu mă mai așteptam la alta, decât că ambii vom fi sfărîmați.

Bum-buram-bum! și un mil după celălalt trecea ca un fulger pe dinaintea ochilor! Domnul Wilkins rămăsese în drum — departe, departe n'urma noastră. Elsbett țipa la fie-care salt al calului. Dar era într'a-devăr grozav.

(Va urma.)

ntrebă, dacă are poporul de cuget a zidi o altă scôlă ori ba? — Ce scop are domnul inspector, deducă cei competenți.

Totuși și în favoarea scôlei, în zilele din urmă s'a făcut un mic început. S'a primit din partea foștilor iobagi, — români, secui, jidovi etc. — circa 200 lemne de brad seu prețul lor ca dar pentru edificândă noastră scôlă.

Aducem deci și pe această cale mulțumirile noastre susmenționaților donatori.

Sciind deci, că avem ômeni cu dare de mână, cari după cum am arătat sunt gata jertfi sute de fiorenii, — 'mi place a crede, că satisfacțiunea sufletescă, carea e pe de o parte, rebonificarea ostenelelor unui învățator, o voi avea atunci, când din un edificiu școlar acomodat timpului present, voi eși cu tinerele odrasle spre întâmpinarea înalt Prea Sfinției Sale Prea Bunului Părinte cu ocaziunea sfinției marelui bisericii din Toplița.

Ioan Mateiu.

Alegerea membrilor din cler ai sinodului protopresbiterial din tractul Brașovului s'a făcut Vineri în 7 Februarie. Au fost aleși ca membrii ordinari: Bartolemei Baiulescu, Vasile Voina, Radu Popea, Alexie Verzea, Nicolae Soiu, George Urdea, Vasile Sfetea, Victor Popea, George Ludu, Toma Giurgiu, Dr. V. Saftu și Ioan Prișcu; ca suplenți: Ioan Broșiu, Alexandru Dogariu, Ioan Leucescu, Iosif Micu, Ioan Pascu jun. și Vasile Mereș.

Repriviri și rectificări.

(Urmare și fine.)

În legătură apoi tot în Nr. 51 a. tr. „Unirea“, mai atinge și susceptibilitatea unui popor-frate în persoană lui Victor Emanuel, Unificatorul Italiei.

Ideal național acesta, pentru realizarea căruia au sângerat atâți frați italieni!

Correspondența naibei datată din Roma modernă-regală zugrăvind cu colori atât de negre cetatea regală-modernă, uită, ne-neglectând, că atacă chiar Roma papală, mai bine ăș: „Papatul“ constatând ăicala: „Ubi sol nullus color“.

Correspondența naibei din cestiune trage concluziuni din nepremise.

Zugrăvind Roma modernă-regală cu atari colori negre, natura lucrului ar fi adus cu sine și pretins, ca să tragă un paralelism între Roma papală și între cea modernă-regală și apoi să fie dedus și tras concluziunea, logică, — ceea-ce nefăcând, n'a reflectat la împregiurarea: „Unde dai și unde crepă“, seu mai pe românesc și mai verde ăș: „Ride dracul de porumbea și-i mai negru decât ea“.

Îmi țin de datorința plăcută, neplăcută, tot atât, de a întregi lacuna servind cu date statistice comparative referitoare la moralitatea seu mai bine ăș: imoralitatea Romei la anul după ocuparea ei prin soldații regelui Victor Emanuel.

În Londra, capitala Britaniei-mari — ca să nu ăie a lumii — la câte 100 copii leguiți se nase neleguiți numai 4; în Lipsa 20; în Paris 48; în Augsburg (Bavaria) 91; în Viena 118, ăș în Roma papală 243 bastarđi.

Apoi pentru D-ău! Cine să dea educațiune? Cine și-a dat la atâta amar de bastarđi, bitangi, copii de lele și dragoste căsătoră anticipată, aruncați așa ăicând pe piața lumii mari, interați cu timbrul infamiei dela nascerea lor, fără ca nefericiții să și cugete într'u nevinovăția lor la atare infamie! Se constatăză: „Părinții au mâncat struguri necopți și au strâpezit dinții copiilor“.

Și apoi ôre atari făpturi, în partea cea mai mare nefericite, nu se vor răbuna pe sine de acea societate în mijlocul căruia se află isoiați, ba chiar exilați?!

În multe casuri acea răsbunare de sine devine fiorosă.

Las', că chiar despotismul s'a folosit adese ori de atari bastarđi, mai cu sêmă de cei de partea bărbătescă, dându-le arme în mână, spre a subjuga pe cealaltă parte a societății.

Dar' apoi datele următoare chiar constatăză starea lucrului din cestiune.

În Anglia se vine un omor la 176000 locuitori; în Holandia la 163000; în Prusia la 100000; în Austria la 57000;

în Iapania la 4113; în Neapole la 2750, ăș în Roma papală la 750 locuitori.

Adecă tot Roma duce și ține primatul și acilea, ca și la bastarđi.

S'ar mai pută adauge și temperamentul popôrelor respective, anume: sanginic la Francezi, coleric la Italiani, flegmatic la Germani și melancolic la Englezi, ca să fim drepti în dejudecarea ataror aparițiuni triste și instructive.

Dar' cum va fi stând lucrul din cestiune acum în Roma modernă-regală, fôrte ne-ar deobliga dl corespondent din Roma al „Unirii“ când ar binevoi a informa pe „Unirea“ tot cu date statistice autentice, și apoi numai atunci s'ar pută constata: cărei Roma (papale ori regale) compete și se cuvine onorificul nume de: Sodoma, dat a priori de dl corespondent Romei-moderne (regale) ăș: după datele și scirile culese de pe strada. — Frumôsă consecuență logică întemeiată pe... .

Pare 'mi-se însă, că contra-datele cerute și pretinse în direcțiunile aieptate vor constata contrariul.

Repețesc: „Ride dracul de porumbea și-i mai negru decât ea“.

Apoi corespondența naibei atacând francmasonia (muraria liberă) își dete testimoniu de paupertate spirituală luptând în contra morilor de vânt, când principiile și tendințele acesteia convin eu ale Evangheliei.

Devisa francmasoniei este: „Ce ție nu-ți place, altuia nu face“, seu mai bine ăș: „Fă deapropelui teu, ceea-ce voesci să-ți facă și el ție“. etc. Și ea tinde la descoperirea și împărtășirea adevărului și a binelui; și ea tinde la descoperirea mijloacelor de a face, ca armonia — „pe pă-mânt pace și întreômeni bunăvoire“ — să domnescă; și ea tinde a face pe om bun spre a-l face fericit etc.

Apoi Jidovismul apostrofat în corespondența din cestiune!

Au nu mai tot cultul nostru e apteosa Iudaismului, a jidovilor, a căror istorie se propune, se învătă de rost, pe când a patriei și a națiunii noastre române se atinge numai întrécăt și în fuga mare! Adecă: „Și mărirea poporului Teu Israel!“ *)

Ăș de liberalii mascați atinși de dl corespondent din Roma modernă-regală, tac ca să nu ating susceptibilitatea altei specii de liberali mascați, cu a căroră un a le e cununa.

Apoi în urmă de închiere adaug: ău, nu știu, ce joc a sôrței și a fatalității nevoite să fie și aceea, că „Unirea“ încheie anul trecut cu Nr. 52. în care a posteriori indirecte și peste voea ei laudă Protestantismul lutheran în creșterea populațiunii în Prusia-lutherană, față cu descrescerea (său creșterea relativă) în Erancia catolică, constatând totodată împregiurarea faptică, că mai multă religiozitate și moralitate este deregulă la Protestanții lutherani, decât la catolicii ultramontani.

Împregiurarea acesta, la care reflectând și în legătură cu datele statistice comparative reproduse mai sus cu privire la nasceri și la omoruri după percentele locuitorilor, nu se pôte contesta.

Gura păcătoșului adevărul a grăit. **)

Salutare!

Pers.

Noutăți.

Pentru învățătorii și economii noștri. Înaltul minister r. u. de agricultură dto 28 Ianuarie a. c. Nr. 2689 a edat următorul:

„Concurs“

pentru cursul de pomărit, ce se va ținea în Keszthely și Mănăștur (Kolozsmonostor.) am dispus ținerea câte

*) Bine să fim înțeleși. Autorul nu ia în apărare acel felu de francmasonism și judaism, care tinde la distrucțiunea societății umane — cristiane, ci pe acela, care și el tinde la fericirea societății peste tot și în conformitate cu principiile de morală ale religiunii cristiane.

**) Am publicat aceste „Repriviri și rectificări“ la locul acesta într'un căt consimțim și noi cu cele ășe la adresa bisericii noastre. Față de cele ășe la adresa bisericii greco-catolice, lășăm totă răspunderea asupra autorului, nevrând noi a ne amesteca în afacerile interne nici ale unei biserici, încât nu stau în legătură cu biserica noastră ortodoxă ori cu națiunea noastră română. Redacțiunea.

unui curs de pomărit la institutul r. u. agronomic din Keszthely și Mănăștur. Primul se va ținea din 22 până în 31 Martie, ăș al 2-lea din 5 până în 14 Aprilie n. a. c.

„Scopul acestui curs este:

a) ca învățătorii mai tineri, aplicați de conducători la scôlele de pomi (grădini școlare) și cari au atragere cătră pomărit să se califice prin câștigarea de cunoscințe speciale teoretice și practice în conducerea grădinilor (scolilor) de pomi și în prăsirea pomilor;

b) ca dintre conducătorii școlilor de pomi, cari au absolvat cu succes acest curs, comitatele să pôtă numi inspectori cercuali pentru scôlele de pomi comunale;

c) ca proprietarilor (economilor,) cari se îndeletnicesc cu pomăritul, să li se dea privilegiu pentru câștigarea cunoscințelor de lipsă la nobilitarea, manuarea și alimentarea pomilor“.

„Atât la cursul din Keszthely, cât și la cel din Mănăștur, se primesc numai 16 învățători, cari vor beneficia de fl. 15 pașal de călătorie și fl. 150 diurn, ce se va acoperi din visteria statului“.

„Învățătorii, cari au frecventat mai înainte un asemenea curs, în anul acesta nuse admit la concurs“.

„Se provocă prin acesta toți acei învățători dela scôlele populare, aplicați ca conducători la scôla de pomi comună, cari doresc să ia parte la unul din cursurile de sus, să-și înainteze cererile lor provădute cu timbru de 50 cr. cel mult până la 28 Faur a. c. n. deadreptul la Înaltul Minister r. u. de agricultură în Budapesta. În cerere să se arete vârsta, conșcința de limbi și timpul petrecut ca conducător al scôlei de pomi, ceea ce este a se dovedi prin certificat estradat de superioritatea școlară concernentă. Cereri întrate după acest termin — nuse vor lua în considerare“.

„Pe lângă învățătorii, cari vor beneficia de ajutor de stat, la fiecare curs se vor primi și 3—4 economi și administratori de moșii (gazdatiszt) cari însă nu vor primi ajutor de stat, ăș aceștia au să-și înainteze cererile până la 28 Faur n. c. la Înaltul Minister“.

„Frecventanții cursului, cari s'au folosit de ajutorul statului, vor depune examen teoretic și practic în prezența comisariatului ministerial din despărțământul pomologic regnicolar și despre rezultatul examenelor vor primi testimonii în regulă“.

În legătură cu acest concurs, asupra căruia atragem cuvenita atențiune a celor înțereșiți, punem în vedere, că comisiunea economică a comitatului Sibiiu va distribui câte un premiu de fl. 25 între toți învățătorii, frecventanți ai cursului de pomărit, cari vor dovedi prin atestatul de calificăție, că au absolvat cu succes unul din cursurile de sus.

Sibiiu, 12 Faur n. 1897.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Dem. Comșa,
presid.

Victor Tordășianu,
secretar.

Concertul din Timișoara.

Timișoara, 5/17 Februarie, 1897.

Tinerimea din Timișoara și jur a arangiat în 3/15 a lunei curente, sub conducerea harnicului și neobositului advocat Dr. Aurel Cosma, o serată musicală, urmată de petrecere cu dans. Deși a fost acesta prima încercare pentru închegarea vieții sociale românesce în Timișoara, a succes peste așteptare de splendid. S'a adunat lume multă chiar și din părțile cele mai depărtate ale Ungariei, dela Deș, Abrud, Sibiiu, Mehadia, Orașu, Arad etc.

Fără îndoială partea cea mai de remarcă a serii a fost concertul. Programul ales și bogat, apoi concertanții cu renume pe terenul concertelor românesce, au făcut ca interesul publicului față de această serată amasantă, să fie cât se pôte de viu. Am vădut mai multe persoane de neam străin în reduta dela hotelul „Clironomul Rudolf“, unde a avut loc serata din cestiune, cari tôte au fost atrase de programul artistic al concertului și de curiositatea, dacă vor fi ôre în stare nisce diletanți, să execute în chip satisfăcător piesele adevărat artistice, din cari a fost compus programul. Și au rămas deplin mulțumiți

toți ei de față, de succesul splendid cu care au debutat concertanții.

Concertul anunțat pe 8 ôre, nu s'a putut începe decât cu o ôră întrégă mai târziu, din pricina, că o parte a publicului a sosit numai cu trenul din acea seră.

La nouă ôre s'era, înaintea unui public distins și numeros, s'a început concertul cu o arie din oratoriul „Paulus“ de Mendelssohn, o rugăciune plină de ferbinte evlavie, executată de preotul din Oena-Sibiiului Isaia Popa. Nu se putea ceva mai potrivit: o rugăciune rostită prin glasul preotului. Domnul Popa ca persoană e imponent, binefăcut, și frumos bărbat; dispune de o voce de bass profundă și imens de voluminosă cu un timbru dulce, plăcut. Cântă cu mult simț și cu multă pricepere. De pe pronunțare, de pe modulația vocii, pricepătorul deja la început recunoșce în dl. Is. Popa, pe elevul artistului G. Dima. Succesul cu care dl. Popa a executat frumoșă arie a lui Mendelssohn a fost desăvârșit; aplausele frenetice și nesfârșite au făcut ca domnia sa să delecteze publicul cu o piesă afară de program.

După declamarea cu destul succes a canzonetei lui Alexandri: „Surugiul“, din partea dlui iurist Ioan Mezin, s'a urcat pe podiu între furtunoșe aplause grațioșă dômna Lucia Cosma, soția dlui advocat Dr. A. Cosma, fiica distinsei familii P. Cosma din Sibiiu. Dômna Lucia cu vocea-i dulce-cristalină și de o flexibilitate de admirat, a executat „Canzona“ din „Nunta lui Figaro“ de Mozart, și „Ce te legini codrule“ de G. Scheletti. Arta, cu care dômna Cosma șie se execute trecherile dela cel mai vehement „forte“ până la cel mai tainic „piano“ a fost cu drept cuvânt admirată. Aplause frenetice au urmat fie-cărui punct, și dna Lucia silită a fost să cânte afară de program frumosul cântec al măiestrului seu G. Dima: „Scii tu mândră“.

A urmat piesa pentru piano: „Semiramis“, de Rossini-Ascher, executată de frumoșă brunetă din Vârșeș, dșora Miți Spătariu, fostă elevă a internatului „Asociațiunei“ din Sibiiu. Dșora Spătariu mănue cu dibăcie rară pianul. Dênsa a fost cu foc aplaudată și succesu-i încoronat cu un buchet de flori. La dorința publicului a cântat un număr și afară de program.

În piesele „Cântul cavalerilor cruciați“, de N. W. Gade; „Dorul“ de G. Scheletti; „Mezul nopții“ și „Mugur Mugurel“ de G. Dima, a escelat fostul elev al seminarului teologic din Sibiiu, dl. Vasile Popovici, un băiat tînăr cu mustațele abia răsărite. Dotat dela natură cu o frumoșă voce de tenor, domnul Popovici, vrednicul elev al măiestrului seu G. Dima a cântat cu mult curaj și măiestrie. Vocea-i voluminosă, cu un timbru metalic de tot plăcut, a făcut să răsune puternic înalta boltă a pompôsei redute. Au plăcut mult: „Dorul“ și „Mugur Mugurel“, cari la expresa cerere a publicului au fost bisate.

Piesa pentru pian: „Rhapsodie roumaine“ de Zd. Liubicz a fost cu multă pricepere executată de gentila dșora Cornelia Fercu din Timișoara. Dșora Fercu e o pianistă fôrte dibace. A fost frenetic aplaudată, și a primit un frumos buchet de flori.

Fără îndoială punctul culminant al concertului a fost Terzettul din „Creațiunea“ lui Haydn, în care elevii dlui Dima, dna Cosma, dnii I. Popa, și V. Popovici au pus în umire auditoriul prin artistică lor cântare. Erau atăt de potrivite aceste trei voci între sine; nici una nu o coplesia pe cealaltă. Interpretarea admirabilului Terzett a fost desăvârșită. Publicul a isbucnit în aplause asurđitoare, și cântăreții au repetat terzettul.

Cea mai grea și mai obositoare sarcină în acest concert, fără îndoială a avut-o acompaniatôrea, domnișora Minerva Cosma fiica drăgălaș de frumoșă a dlui Parteniu Cosma din Sibiiu. A fost extrem de grea sarcina acesta, nu numai pentru-că piesele de acompaniat erau patruspredece la număr, computând și repetițiile, dar mai ales, pentru-că tôte aceste piese au fost mult puțin piese de adevărată artă, a căror executare la pian cere multă pricepere. Și dșora Mina, una dintre cele mai talentate și mai sirguincioșe eleve a dlui Dima, posedă tôte calitățile unei acompaniatôre celebre. Dșora Mina, deși tinerică și fragedă încă ca o flôrde de primăvară, nu a arêtat pic de oboselă, s'a purtat brav și victorios. A și

fost furtunos aclamată și a primit un frumos buchet de flori.

În genere concertul, în care s'au manifestat succesele frumoase ale școlii primului artist român G. Dima, a succedat splendid. Prestațiunile tuturor concertanților au trecut mult peste așteptările noastre. Suvenirile, ce ne-au rămas dela această producțiune, sunt cele mai încântătoare.

Nemijlocit după terminarea concertului a urmat o animată petrecere cu dans. Inimile tinere, entusiasmăte de splendidul succes al concertului au pornit-a în sborul vesel al jocului și nu s'au dat plainice până la cinci ore din zori.

O se vă comunică în curând și părerea foii din loc „Temesvarer Zeitung“ asupra concertului din chestiune.

Un bănățean.

Corespondență particulară a „Telegrafului Român“.

Brașov, 18 Februarie 1897.

Deși „Gaz. Trans“ cam culege tot ce este de interes public, totuși mi-am propus ca din când în când să vă fac pe Cronica-riul*) ca și publicul Dvostre să fie în curent cu spiritul ce domnesce în acest oraș, cu multă inteligență românească și ortodoxă, dela care un organ bine redactat**) al bisericeii ortodoxe românești cu tot dreptul poate aștepta să fie sprijinit.

Multă carte dar și multă zăpăcăla pe la noi.

Ca în tot locul, unde ca la noi sunt mulți oameni cu ambițiuni sunt și mulți malconțenți, dar la noi sunt și mulți carii de profesiune se ocupă cu frazele și aprupe toți cari de profesiune au sădăscă idealuri în inimile tinerimei.

Atât malconțenții, cât și fraseologii și idealistii aflau nutremânt destul în agitația pusă la cale de fie-iertatul comitet național și în organul lui acreditat „Tribuna“ nainte de criză, dar dela criză încôce căduseră într-o apatie îngrijitoare.

Ca un balsam vindecător pentru ranele lor se ivi în Arad lucrășul „Tribuna Poporului“ de care și legau mari speranțe, că aceea va duce nația părășită de toți la „isbândă“, dar „Reprivirile“ d-vostre au început a le deschide ochii, ăr „Punctele de orientare“ din „Tribuna Poporului“ au avut efectul unui duș rece, care i-a înghețat din crescut până în tălpi.

Variație mai perfectă nu se pôte.

După entusiasm apatie, apoi încântare, după ea deprimare.

Cei păcăliți se numesc pe la noi „buzat“.

Părintele Mangra s'a și grăbit a veni dela Arad la Brașov să dea deslușiri despre înalta politică ce se manifestă în „Trib. Pop.“ dar precum nu i-a succedat să convingă lumea prin broșura sa, că „sfântul“ sinod al României ar fi proces corect față de fostul metropolit, așa nu i-a succedat nici a mângăia pe amicii și patronii sei de aici, pentru că i-a tras pe sfôră, și s'a dus și dnea sa dela noi și deprimat și „buzat“.

*) Multămăta noastră.

Red.

**) Multămăm de compliment, și vă asigurăm, că ne vom năsuși să-l merităm.

Red.

Brașov, 30 Ianuarie v. 1897.*)

Domnule redactor!

Alaltăeri reuniunea noastră de gimnastică și de cântări a arangiat așa numita „convenire“ colegială în sala dela Nr. 1. Ce-i drept, s'era n'a fost tocmai bine alăsă, pentru-că după ea a urmat o ăr de lucru: mi s'a spus însă, că reuniunea n'a putut face altfel din cauza, că amintita sală a fost de mai înainte angagiată pentru tôte celelalte ările din carnaval. Cu tôte acestea constat cu bucurie, că a participat un public distins și numeros.

Ca să scie fie-care cetitor, în ce constă așa numitele „conveniri“ românești din Brașov, vă raportez, că la astfel de ocațiuni secțiunea de cântări a reuniunii dă un fel de concert; publicul asistă la mese întinse, ăr după producțiune se și dansază. Așa s'a practisat la noi, de când există reuniunea; din când în când s'au făcut și excepțiuni.

Faptul, că după concert se dansază, de ocamdată trebue cu tătă căldura aprobat; cristele și coriștii au tot dreptul, ca după munca plăcută din atâtea probe să-și petrecă. Nu mă pot însă învoia, ca publicul să stea la mese în decursul concertului. Mai întâiu, pentru-că prin acest fapt se detrage din valôrea musicală a cântărilor, ăr al doilea cînând unii oameni alergă chelnerii în drăpta și în stēnga, ca să-i servescă, conturbând în chipul acesta și pe auditori și pe cântăreți. Ba, s'a întâmplat, că unii au făcut larmă în decursul cântărilor, larmă, care a provocat mai pe urmă și neplăceri. Ar fi deci de dorit, ca publicul să asculte cântările ca la ori și care concert (nu la mese), după concert să mănânce în saleta de alături, ăr cei ce vréu, să danseze în sala cea mare. Acest arangiamant ar contribui de sigur la înălțarea musicală a reuniunii având producțiunea într-adevăr o înfățișare de concert. — Exprim această dorință, deși la ultima convenire nu mă pot nici decum plânge, că n'a fost cea mai perfectă linisce în decursul producțiunii.

Judecată în general, convenirea a fost una dintre cele mai succese ale reuniunii. Laud eu intențiune acest fapt mai ales pentru puternicul motiv, că în trecutul recent reuniunea noastră dase cu totului tot îndrăpț; ba aprupe doi ani de ările, durere, nici n'a funcționat deloc. De aceea cu atât e mai mare și mai vrednic de apreciat meritul neobositului dirigent, Pantelimon Dima și al zelosului president, George Chelariu, cari au luat după tēmpul de tristă amintire conducerea reuniunii în mâinile lor. Nu mai puțină laudă merită și membrii activi ai reuniunii. Străduința lor și a conducătorilor a scăpat pe românii brașoveni de rușinea, de a nu avé reuniune de cântări în al doilea oraș musical din Transilvania. Se înțelege de sine, că stând lucrul astfel, este o datorință imperativă națională pentru toți românii din Brașov și jur, să spriginescă cu trup și suflet această reuniune!

De astădată s'au tipărit programe formale cu textul cântărilor, un progres evident. Urmând tot așa reuniunea va înainta cu pași siguri!

(Va urma.)

*) Întârziată din lipsă de spațiu.

Red.

„ALBINA“, institut de credit și de economii în Sibiiu.

Nr. 3602

Convocare.

Domnii acționari ai Institutului de credit și economii „Albina“ se învită prin acesta în virtutea §. 20 al statutelor societății la

a XXIV adunare generală ordinară.

care se va ține în Sibiiu Sâmbătă în 27 Martiu 1897 st. n. înainte de amăzi la 10 ore în casa institutului (Strada Baier Nr. 1.)

Obiectele:

1. Raportul anual al Direcțiunei; bilanțul anului de gestiune 1896 și Raportul comitetului de supraveghiare.
2. Propunerile Direcțiunii din incidentul iubileului de 25 ani dela fondarea institutului:
a) ridicarea unui monument la mormântul primului director executiv Visarion Roman;
b) crearea unui fond pentru un internat de băieți în Sibiiu.
3. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
4. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
5. Ficsarea prețului marcelor de prezență pe anul curent.
6. Alegerea a 2 membrii în consiliul de Direcțiune în sensul §-lui 36 din statute.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statutele societății voiesc a participa la adunare în persônă, seu prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual doveșile de plenipotență, cel mult până Joi în 25 Martiu a. c. st. n. 6 ore p. m. la cassa centralei în Sibiiu, seu la a filialei în Brașov.

Sibiiu, 11 Februarie 1897.

Direcțiunea.

Bilanț cu 31 Decembre 1896.

Active.		Pasive.	
	fl. cr.		fl. cr.
Cassa în număr	40,829.62	Capital social 6000 acțiuni a fl. 100 . . .	600,000.—
Bon în Giro-Conto și la alte bănci . . .	59,170.69	Fondul de rezervă al acționarilor . . .	100,000.—
Cambii de bancă	3,404,394.17	Fondul de garanță al scrisurilor fonciare . .	200,000.—
Împrumuturi hipotecare	2,141,302.60	Fondul special de rezervă	46,080.14
Credite personale	716,360.51	Fondul de pensii al funcționarilor . . .	107,689.16
Credite cambiale cu acoperire hipotecară .	693,161.45	Depuneri spre fructificare	5,493,373.44
Credite de cont-curent	236,465.24	Scris. fonc. cu 5% în circulaț. 1,157.000	
Avansuri pe efecte publice	90 233.10	„ „ „ „ în cor. în circ 893,000	2 050,000.—
Credite ficse	19,282.45	„ „ eșite la sorți în circulațiune . . .	22,600.—
Împrumuturi pe produse	20,837.32	Cambii de bancă reescomptate	283,956.82
Casa institutului. realități dela gara Brașov și div. realități de vânzare . . .	214 778.28	Diverse conturi creditore	92,584.29
Efecte publice	1,092,779.82	Dividende neridicate	589.—
Acții dela diverse bănci	71,620.—	Interese anticipate pro 1897	75,582.30
Efectele fond. de garanță al scris fonc. .	200,141.35	Profit net	131,357.60
Efectele fondului de pensii al funcționarilor institutului	107,000.—		
Mobiliar	fl. 6 885.30		
după amortisare de	688.55		
Diverse conturi debitoare	94,209.30		
	9,208,812.75		9,208,812.75

Profit și pierderi.

Eșiri:		Venituri:	
	fl. cr.		fl. cr.
Interese:		Interese:	
pentru depuneri spre fructific. 237,370.26		dela cambii de bancă	224,477.03
„ scrisuri fonciare	92,758.51	„ împrumuturi hipotecare	144,187.83
„ împrum. luate pe efecte	6,478.02	„ credite personale	59,996.27
Spese:		„ efecte publice	55,289.48
Salarie	43,105.—	„ credite cambiale cu acoperire hipotecară	42,228.86
Bani de cuartiri	5,050.—	„ credite de cont-curent	13,218.93
Imprimare, regist., porto div.	18,527.17	„ avansuri pe efecte	5,130 91
Marce de prezență	2,145.—	„ credite ficse și împrumuturi pe produse	4,030.90
Contribuțiune:		Chiriă	12,565.86
directă	18,229.75	Provisiuni	16,215.98
10% dare la interesele dela depuneri	23,737.02	Profit la monetă	2,104.78
Amortisare din mobilier	688.55		
Profit net	131,357.60		
	579,446.88		579,446.88

Sibiiu, 31 Decembre 1896.

P. Lucuța m. p., I. Papiu m. p., Cosma m. p., Ioslf Lissai m. p.
membru al direcțiunei. membru al direcțiunei. director executiv. comptabil-șef.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Sibiiu 15 Februarie, 1897

Comitetul de supraveghiare:

Dr. A. Brote m. p. Dr. Il. Pușcariu m. p. Dr. Beu m. p. St. Stroia m. p. I. Crețu m. p.

Contra
tusei, răgușelei și flegmei

cel mai bun mijloc este

**Zaharul de voronică,
(Pemetefű czukorka)**

carele face să înceteze aceste bóle fôrte îngrabă.

Se pôte căpêta în tôte apotecele. I cutie costă 30 cr. Câte 5 cutii pentru 1 fl. 50 cr. trimite scutite de porto,

Bela Réthy,

apotecariu în Békkés-Csaba.

[158] 6—10